

[Undervisningsministeren.]

forelaa, det, som jeg havde udtalt mig om, og hvorom Hr. Stegger Nielsen udtalte sig paa samme Maade som jeg.

Jeg har altsaa her paavist uigendriveligt, at paa det eneste Punkt, hvor det ærede Medlem søgte at paavise en forskellig Fortolkning fra Venstres Side og fra min Side, er denne Paavisning fuldkommen mislykkedes for ham.

Arnth Jensen: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen bliver stadig ved at sige, at Ændringsforslagene ikke er stillet frem for dem. Jeg vil gerne oplyse det ærede Medlem om, at jeg staar her med Landstingsudvalgets Tryksag Nr. 1, som altsaa har været fuldkommen tilgængelig for de konservative Udvalgsmedlemmer i Landstinget. Det er ganske givet, at det har været fuldt tilgængeligt, og saa kan man ikke blive ved med at sige, at dette Forslag ikke er stillet frem.

Det ærede Medlem siger fremdeles, at jeg ikke har Lov til at benytte Dr. Brodersen, som jeg har benyttet ham. Jeg vil dertil sige, at det er en officiel Udtalelse, som jeg har citeret korrekt efter „Berlingske Tidende“, og jeg vil kun bede det ærede Medlem om at se, hvilken Brug „Berlingske Tidende“ for i Aftes gør af Dr. Brodersen, og saa behøver jeg for Resten ikke at sige mere derom.

Endvidere siger det ærede Medlem, at naar nu Religionsundervisningens Timetal indskrænkes til et Minimum o. s. v., men det ærede Medlem maa vel vide, at Religionsundervisningens Timetal overhovedet ikke nævnes i dette Lovforslag. Saa vidt jeg ved, hviler det paa § 10 i Loven af 1904, som ikke ophæves, og det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen og flere konservative Medlemmer har prøvet paa at blande dette Forhold ind i Loven om Skolens Styrelse og Tilsyn, uagtet de bør vide, at der ikke ændres en Tøddel i Bestemmelserne om, hvor mange Religionstimer der skal være i Skolen.

Maa jeg til allersidst sige, at jeg tror — for at bruge det ærede Medlems egne Ord —, at den Argumentation, som de konservative Medlemmer bliver ved at køre frem med, ikke vil gøre det Indtryk i kirkelige Kredse, som de ærede Medlemmer ventter.

J. Oskar Andersen: Jeg maa sige, at den sidste ærede Talers Bemærkninger viser atter, hvor uklart dette Lovforslag er. Det giver jo Beføjelser for visse Instanser,

Skolekommissioner og Direktioner, til at skaffe Undervisningsplan og Skoleplan til Stede (*Arnth Jensen:* Jfr. Loven af 1904), men i det Øjeblik, dette er givet, ligger det i disse Myndigheders Haand — selvfølgelig — at foretage Forandringer deri. Det forekommer mig, at en Henviisning til en tidligere Lov, som ved denne Lov faar en Modifikation, kan man sige, ikke betyder noget.

Maa jeg sige til den højtærede Undervisningsminister, at jeg citerede ligesom Ministeren de Ord af Hr. Stegger Nielsen, som stod i Landstingstidende Sp. 1847; men naar han takker Ministeren for, at han „klart og utvetydigt“ har udtalt, at Biskoppen „fremdeles har en ubeskaaren Ret“ til at samle Børnene, saa kan jeg ikke forstaa andet end, at det har været en Ret, der har været Tale om. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Det, der her er Tale om, selvfølgelig.) Undskyld, den højtærede Undervisningsminister maa vide, at der hidtil har eksisteret en Ret for Biskoppen til at komme til Skolevisitats. (*Vilhelm Rasmussen:* Det staar der ikke). Naar det ærede Medlem her mener, at Biskoppens Ret fremdeles bestaar, kan man kun opfatte det paa den Maade; men det skal glæde mig, hvis det viser sig, at Hr. Stegger Nielsen har været lige saa uklar i sine Udtalelser som visse ærede Medlemmer her og har følt sig tilfreds med, at han gennem Ministerens Bemærkninger til ham har opnaaet det, man ønskede fra den Side. Hvis det er Hr. Stegger Nielsens Opfattelse, er han altsaa uhyre beskeden, og saa understreger det endnu klarere dette, at Venstre ikke har Grund til at støde i Basunen for alt det, de har opnaaet. Saa har de ikke opnaaet noget som helst paa det Punkt, ikke en Gang, hvad der eksisterede i Forvejen.

Derfor mener jeg, at det endnu klarere viser sig, at man ikke her fra Venstre i Folketinget kan rose sig af at have opnaaet disse store Resultater, og jeg vil sige, at naar der i alt Fald fra et Medlem af Venstre i Landstinget, nemlig Pastor Nedergaard, kom en lang Forklaring om de uhyre mange Fordele, man nu havde opnaaet fra Venstre til Bestyrkelse af Kirkens Forhold til Skolen, saa viser det sig, at han paa flere Punkter har taget fejl.

Vesterager: Efter denne forholdsvis livlige Debat skal jeg nu i anden Omgang se at fatte mig ganske kort. Ministeren var jo, blev der sagt fra nogle Sider, meget højt oppe. Jeg fandt snarere, at Ministeren var meget langt nede. Jeg mærkede ikke